

JORDI PIJOAN ESCRIPTOR DE *ELS ÀNGELS DE SÓAR*

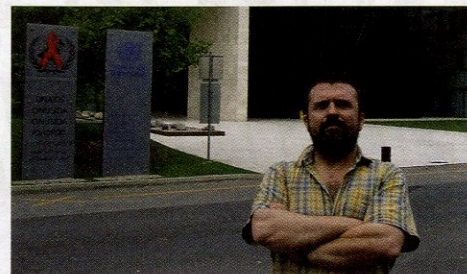
Alejandro San Rafael

Jordi Pijoan-López (1970) és escriptor de novel·la negra i és fàcil que, per això, tingui tendència a utilitzar els seus arguments com a excusa per fer denúncia i crítica social. En aquesta línia ha publicat *Sang culé* (2009), sobre la corrupció al món del futbol català i les seves connivències amb la política, i *Tu no m'estimes* (2008), una narració sobre la corrupció política a Catalunya plena de sarcasme.

Ara, amb *Els àngels de Sóar* passa a emprar un registre més seriós per tractar el drama del sorgiment de l'epidèmia de la SIDA, que es va produir just en una època de grans esperances per a l'esdevinidor de la comunitat gai.

La tesi de la novel·la es basa en la realitat o és ficció?

La resposta és més complicada del que pot semblar en una primera instància. Per una banda, l'argument més immediat és una ficció, com és normal en tota novel·la; hi ha uns personatges total-

ment imaginaris que són els que desenvolupen la trama, fictícia com a tal. Entre aquests tenim el narrador en primera persona, Miquel Garriga, un empresari barceloní de personalitat miserable, a partir del qual s'engega tota la trama, però tenint-hi un protagonisme limitat. Aquest protagonisme recau més aviat en el seu oncle polític, Charles Slott, i la seva germana Margaret, tots dos mormons de Utah. I se'ls hi afegeix Espartac Garcés, un detectiu gai que recupero de les meves dues novel·les anteriors, *Sang culé* i *Tu no m'estimes*, ara amb un tarannà més flegmàtic.

Plantejo que probablement, en el camp d'investigacions científiques reservades, s'hagi trobat la cura i no s'hagi fet pública

Més enllà d'aquesta ficció està el fons històric en què es desenvolupen els fets, que van des del San Francisco dels anys 70, passant per l'Àfrica d'aquella mateixa dècada i les dues següents i arribant fins a l'actualitat mundialitzada, però llençant tentacles al llarg de tot el segle XX en diferents indrets del globus. Aquest *background* històric és totalment real i contrastable pel lector si

ho desitja. I transcendint aquests fets hi ha una "hipòtesi", que la qualifico així per ser humil, tot i que jo sé del cert que és la conclusió inevitable i necessària, la més honesta, que podem treure del creuament de tots els fets històrics que barrejo: el VIH/SIDA va ser creat com una arma biològica al bres del govern dels Estats Units d'Amèrica i posteriorment estès entre la comunitat gai del seu propi país i Àfrica, tot per atendre interessos polítics i de la geopolítica del moment. Els culpables?: elements integristes evangèlics que dominaven els organismes de la intel·ligència de l'Estat.

No et resulta molt fort això que dius?

Com ja t'he dit, aquesta és l'única conclusió honesta que he pogut treure en tenir al davant totes les dades històriques amb què vaig alimentar-me per nodrir la novel·la. Si t'haig de ser sincer, vaig sorprendre'm a mi mateix en comprovar l'abast que podia arribar a tenir la història real. Jo vaig esgatinyar-me en un primer moment amb la coincidència que la SIDA aparegués en el context d'un moviment gai en plena efervescència als Estats Units, tot i que patint una gran oposició dels sectors integristes cristians, la qual es materialitzava de forma violenta sovint, fins al punt de l'assassinat de Harvey Milk. Vaig partir d'una trama d'abast més reduït, i era que el virus hagués pogut ser estès de forma deliberada a les ciutats amb comunitats gais més establertes. Però va passar que vaig començar a fer buidatge bibliogràfic, a investigar fonts, a contextualitzar tot en un àmbit més ampli, i vaig adonar-me que el succeït amb els gais a San Francisco, Los Angeles i Nova York era només la punta de l'iceberg d'una conspiració d'abast mundial, la qual tenia els precedents en investigacions militars engegades dècades abans.

Però si és així... per què creus que ningú abans ho havia plantejat?

Això no és ben bé així. En el moment que va sorgir la SIDA a Estats Units les suspicàcies de la comunitat gai eren moltes, en la línia de considerar plausible una intoxicació massiva induïda. Els metges tampoc no entenien què passava i no sabien com entomar-ho; per la forma tan sobtada d'aparició, més aviat pensaven que es tractaria d'una infecció passatgera que no deixaria rastre en pocs mesos. Han passat gairebé quaranta anys i estem igual. Per a veure les contradiccions que es donaven en tot plegat només cal llegir *And the band played on* de Randy Shilts, que en cap moment considera la hipòtesi d'una infecció induïda, però sí que descriu situacions molt estranyes. La més significativa, la inoperància de l'administració Reagan en aturar l'epidèmia, entretenint-se més aviat en negar l'existència de la malaltia que no en combatre-la. Aquest negacionisme ha arribat a data d'avui sota diferents formes i arguments, però tots tenen l'origen en els evangèlics que assessoraven Reagan.

Els qui han denunciat la possibilitat d'una epidèmia induïda per part de certs interessos polítics, econòmics i militars han estat callats o desprestigiats davant

l'opinió pública. I els mecanismes de control, tant a nivell d'informació com d'interessos creats i compartits, permeten que per a un Estat sigui molt fàcil crear cortines de fum perquè no es vegi allò que no li interessa.

No tens por que a tu et passi el mateix?

Hauria de pensar que ja m'ha passat, a jutjar per les reaccions mesquines d'alguns que s'han assabentat de l'existència de la meua novel·la [l'autorriu en respondre]. M'importa ben poc, la veritat és la que és i allà està plasmada. Si algú vol passar de llarg, per ell farà. Amb el temps, tinc moltes esperances que la veritat s'acabarà imposant.

A la novel·la plantejges la possibilitat que ja existeixi una cura per al VIH/SIDA.

Això entra en el camp de les hipòtesis que plantejo. No ho puc assegurar, però el cert és que hi ha molts camps de la medicina que haguessin pogut donar una resposta i no s'entén com no l'han donat ja. Plantejo que probablement, en el camp d'investigacions científiques re-

servades, s'hagi trobat la cura i no s'hagi fet pública.

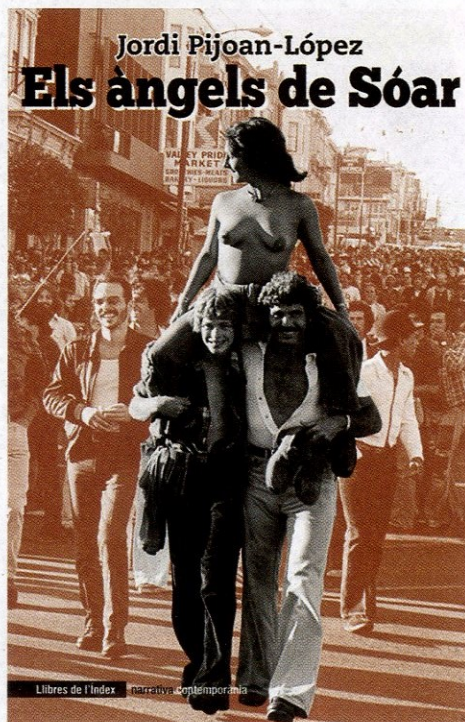
És possible que aquesta cura sigui la PrEP?

No, de cap manera. La PrEP és un pegat, un negoci per a unes empreses corruptes que no tenen cap escrúpol en intoxicar gent per incrementar beneficis. Les conseqüències que pot tenir generalitzar la PrEP entre els suposats grups de risc són nefastes per dues raons. D'una banda, els efectes secundaris sobre les persones a les quals se'ls hi subministrà; no parlem de prendre aspirines, sinó antiretrovirals. La segona, més greu, és que en pocs anys tindrem un super-VIH, reforçat per haver-se enfrontat a medicaments per eliminar-lo. Aquest és un argument de medicina oficial, no curanderisme, però no cal ser metge per saber això que dic. El que indigna és que cap metge ho digui.

Podríem allargar-nos parlant molt d'aquest tema i no ho farem ara.

Gràcies, Jordi.

Gràcies a vosaltres per l'oportunitat que m'heu donat d'explicar-me.

Gasanova 64, Barcelona. (Espanya)

Bacon Bear Bar

No te pierdas nuestras fiestas de los sábados
Síguenos en facebook: Bacon Bear Barcelona

**ABIERTO TODOS LOS DIAS
OPEN EVERY NIGHT**

SEPÚLVEDA, 185 BGN

www.metrodiscobcn.com
www.facebook.com/metrodiscobcn

METRO DISCO